ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Παναγιώτης Ξοπλίδης και **Μιχάλης Ρίζος** *

Στην ομιλία του στη Θεσσαλονίκη στις 12/9/2020, ο πρωθυπουργός Κ. Μητσοτάκης θα αναγγείλει πρόγραμμα μεσαιωνικών αντεργατικών μέτρων (μειώσεις μισθών, περικοπές/καταργήσεις δώρων και συμβάσεων, απλήρωτες υπερωρίες και επίσημη κατάργηση του 8ωρου, τηλεεργασία, 3μηνες συμβάσεις, περιορισμό αδειών). Θα εκλαϊκεύσει το πόνημα Πισσαρίδη και θα διαφημίσει το ασφαλιστικό Πινοσέτ και την ιδιωτική ασφάλιση «ατομικής ευθύνης». Θα πανηγυρίσει για την αύξηση των στρατιωτικών δαπανών και την πολεμική προετοιμασία της αστικής τάξης στον πετρελαιοΝατοϊκό ανταγωνισμό της με την αντίστοιχη της Τουρκίας. Δεν θα πει τίποτα για τις ανάγκες των σχολείων, της υγείας, των μέσων μαζικής μεταφοράς, για προσλήψεις εκπαιδευτικών, υγειονομικών, σχολικών καθαριστριών, οδηγών λεωφορείων, για μονιμοποίηση των συμβασιούχων και για απαγόρευση των απολύσεων. Θα δώσει κι άλλα κίνητρα στους επενδυτές και το κεφάλαιο. Θα ευχαριστήσει την ΕΕ που τον βοηθάει στο ξήλωμα των εργατικών δικαιωμάτων με το

τερατώδες δημοσιονομικό σύμφωνο και τα νέα αιματηρά μνημονοδάνεια. Θα καταστήσει για μια ακόμη φορά υπεύθυνο το λαό και τη νεολαία για την έξαρση της πανδημίας ενώ μπορεί και να παρουσιαστεί ως πολέμιος των «άκρων», προβοκάροντας/ταυτίζοντας την ακροδεξιά συνωμοσιολογία που η ίδια η πολιτική της κυβέρνησης τροφοδοτεί, με τις εργατικές διαδηλώσεις και τα λαϊκά αιτήματα. Για όλα αυτά θα επικαλεστεί τα πορίσματα των ει – δικών του ... οικονομολόγων, γιατρών, επικοινωνιολόγων, ψυχολόγων, δημοσιογράφων. Τι κι αν η επιστημονική αλήθεια και η αντικειμενική πραγματικότητα θυσιάζεται για τα επιχειρηματικά και κυβερνητικά συμφέροντα;

Με την κυβερνητική επίθεση στο απόγειο της και την αστική, κοινοβουλευτική αντιπολίτευση σε απόλυτη γραμμή συναίνεσης δεν αποτελεί έκπληξη ότι οι παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, δηλαδή οι παρατάξεις της ΝΔ, του ΚΙΝΑΛ, του ΣΥΡΙΖΑ που πλειοψηφούν σε ΓΣΕΕ, ΕΚΑ, ΕΚΘ, ΑΔΕΔΥ και αλλού, έχουν κηρύξει διαρκές συνδικαλιστικό lockdown. ΓΣΕΕ και εργατικά κέντρα δεν θα παρουσιαστούν καν στη Θεσσαλονίκη, ενώ η ΑΔΕΔΥ θα κάνει μια συμβολική διαμαρτυρία των λίγων δεκάδων στο άγαλμα Βενιζέλου.

Έχουν πλέον διαμορφωθεί δύο συνδικαλιστικοί κόσμοι:

Οι παρατάξεις του υποταγμένου, κρατικοεργοδοτικού συνδικαλισμού που αποσύρονται από το πεδίο του «δρόμου», της διαδήλωσης και της διεκδίκησης, που βάζουν το (αστικό) κόμμα πάνω από το κίνημα και τις ανάγκες του και

οι μαχόμενες, ταξικές δυνάμεις που προσπαθούν να οικοδομήσουν μια νέα αγωνιστική ταξική ενότητα, για ένα εργατικό κίνημα χειραφέτησης και ανατροπής, κοινωνικό εχθρό και όχι σύμμαχο του ΣΕΒ και των αντιλαϊκών κυβερνήσεων.

Η Καμάρα, με τη συμβολική και ουσιαστική έννοια, φέτος αποκτά ένα ακόμα πιο απαιτητικό χαρακτήρα. Μπορεί να γίνει ένας πλατύς πόλος ενωτικής και ταξικής συγκέντρωσης όλων των ριζοσπαστικών, αγωνιστικών δυνάμεων (δείτε το κάλεσμα εδώ).

Από αυτή τη σκοπιά χρειάζεται αρκετή προσπάθεια για να κατανοήσει κανείς την τακτική ορισμένων δυνάμεων που έχουν αναφορά στο κίνημα και την αγωνιστική δράση. Για του λόγου το αληθές:

-Ανακοίνωση ΜΕΤΑ (δείτε εδώ):

«Υπ' αυτές τις συνθήκες των δυσκολιών που δημιουργεί η πανδημία του κορονοϊού και με μια ΓΣΕΕ, σε πλήρως φιλοκυβερνητικό και εργοδοτικό ρόλο, οι κινητοποιήσεις στη Θεσσαλονίκη

πρέπει να πάρουν έναν ενωτικό αγωνιστικό χαρακτήρα. Θα βρεθούμε σε ξεχωριστές συγκεντρώσεις αλλά να ενωθούμε σε μια ενιαία εργατική διαδήλωση. Οι συγκεντρωμένοι στην Καμάρα, στην πλατεία Βενιζέλου και στην ΧΑΝΘ (ΠΑΜΕ) πρέπει να συγκλίνουν απέναντι στην κυβέρνηση και να διαδηλώσουν ΟΛΟΙ μαζί ενάντια στις νεοφιλελεύθερες αντεργατικές και αντιλαϊκές πολιτικές της.»

Καλά, είναι δυνατόν να πιστεύει το ΜΕΤΑ ότι μπορούν να ενωθούν «ενάντια στις νεοφιλελεύθερες αντεργατικές και αντιλαϊκές πολιτικές», ο υποψήφιος ευρωβουλευτής της ΝΔ και πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ, τα συνδικαλιστικά στελέχη του ΚΙΝΑΛ και του ΣΥΡΙΖΑ της ευρωμνημονιακής διαχείρισης, σε κοινή διαδήλωση μαζί τους και με τους αγωνιστές της ΚΑΜΑΡΑΣ;

Είναι δυνατόν να ενωθούν αυτοί οι δύο συνδικαλιστικοί κόσμοι; Και τι ακριβώς θέλουν να υπογραμμίσουν «περνώντας από την ΚΑΜΑΡΑ και συνεχίζοντας στο άγαλμα Βενιζέλου»; Ότι είναι γεφυροποιός δύναμη ανάμεσα στον υποταγμένο και τον ταξικό συνδικαλισμό, σε μια διαπαραταξιακή σούπα; Ότι είναι «ενωτικοί» απέναντι στους «σεχταριστές» της ΚΑΜΑΡΑΣ και επιδιώκουν «τσιμπολόγημα» μικρομάγαζου; Και τη ΧΑΝΘ γιατί την προσθέτουν στο τέλος, ενώ γνωρίζουν ότι το ΠΑΜΕ αρνείται να συνδιοργανώσει συγκεντρώσεις ή να συμπορευτεί ισότιμα με οποιαδήποτε άλλη αγωνιστική, αντικαπιταλιστική δύναμη; Δεν καταλαβαίνουν ότι έτσι και την κοινή, μετωπική δράση των ταξικών δυνάμεων υπονομεύουν και τον κρατικοεργοδοτικό συνδικαλισμό αθωώνουν με ψευτομπαζώματα από τα αριστερά; Ότι δεν βοηθάνε στην ανάπτυξη αντικυβερνητικών αγώνων; Ότι δεν συμβάλουν στη δημιουργία ανεξάρτητου πόλου ταξικής αντεπίθεσης στο εργατικό κίνημα; Που θα υπερβαίνει από τα κάτω και ανατρεπτικά την αφλογιστία και το «πολύ ανάλυση αλλά έλλειψη διάθεσης για σύγκρουση με την κυρίαρχη πολιτική» του ΠΑΜΕ;

Η ίδια φυσικά (χρόνια) απορία υπάρχει και με άλλες μικρότερες δυνάμεις με αναφορά στην εξωκοινοβουλευτική αριστερά (και την επανάσταση!), που θεωρούν το δρόμο των συνδικάτων !!!! αποκλειστικό χώρο συγκέντρωσης και επίδρασης. Αλλαγή νοήματος των λέξεων ή παντελής αδυναμία αναγνώρισης του σύγχρονου συσχετισμού και των διαχωριστικών γραμμών;

Συναγωνιστές, κανείς δεν βοηθήθηκε ποτέ πατώντας σε δύο βάρκες.
Συμβάλλετε σε μια νέα αγωνιστική ταξική ενότητα.
Ας αφήσουμε τους μικροκομματικούς ηγεμονισμούς.
Απομονώστε, βοηθήστε να ηττηθεί ο εκφυλισμένος κυβερνητικός, κρατικός, εργοδοτικός συνδικαλισμός/

Το έχουμε όλοι ανάγκη και πριν απ' όλα η εργατική τάξη.

Ξοπλίδης Παναγιώτης, γραμματέας Σωματείου Υπαλλήλων Βιβλίου Χάρτου Θεσσαλονίκης

Ρίζος Μιχάλης, μέλος ΕΕ ΑΔΕΔΥ